

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research)

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นพนักงานของบริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้า จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 70 คน แยกตามสายงานสังกัดดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสายงานสังกัด

สายงานสังกัด	จำนวน	ร้อยละ
สำนักงาน	24	34.3
ผงซักฟอกเป่าบูนจิ้น (ขาย 1)	22	31.4
บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปมามา (ขาย 2)	24	34.3
รวม	70	100.0

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาถึงความผูกพันของพนักงานต่อองค์กรของ บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าจังหวัด เชียงใหม่ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความพึงพอใจในงาน กับความผูกพันที่มีต่อบริษัทฯ

วิธีการศึกษา

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มประชากร ช่วงระหว่างเดือนธันวาคม 2547 ถึง เดือนมกราคม 2548

ข้อมูลทุติยภูมิ ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความ หนังสือ งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามตอบด้วยตนเอง ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์กร รายได้และเงินเดือน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจและความผูกพันในงานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยข้อมูลความพึงพอใจในงานใช้แบบวัดของรัชนิดา तुงคสวัสดิ์ (2545) ซึ่งดัดแปลงจากแบบวัดของ Whitley & Putzier (1994) ใช้วัดความพึงพอใจในงานทั้ง 4 ด้าน โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดดังนี้ ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน เท่ากับ 0.79 ด้านคุณค่าของงาน เท่ากับ 0.79 ด้านสัมพันธภาพในงาน เท่ากับ 0.72 และด้านผลประโยชน์ตอบแทน เท่ากับ 0.85 ส่วนความผูกพันในงานใช้แบบวัดของกาญจนา นุใจทอง (2542) ซึ่งดัดแปลงจากแบบวัดของ Allen & Mayer (1990) ใช้วัดองค์ประกอบของความผูกพันด้านอารมณ์ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.57 แบบวัดทั้งสองลักษณะจะใช้การวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ผู้ตอบมีความเห็นในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

การแปลความหมาย

ระดับคะแนน

ความหมาย

4.50-5.00	มีการปฏิบัติ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	มีการปฏิบัติ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกในระดับมาก
2.50-3.49	มีการปฏิบัติ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกในระดับปานกลาง
1.50-2.49	มีการปฏิบัติ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกในระดับน้อย
1.00-1.49	มีการปฏิบัติ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้โดยผ่านการตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้

สถิติ ดังนี้

1. ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายลักษณะส่วนบุคคลของประชากร คือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์กร รายได้ และเงินเดือน
2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้อธิบายความพึงพอใจในงาน กับความผูกพันที่มีต่อบริษัทฯ
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ความพึงพอใจในงาน กับความผูกพันที่มีต่อบริษัทฯ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product moment Correlation Coefficient)